

ODLOČBA JE IZVRŠLJIVA

ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE

Ljubljana, 21. 8. 2017

Podpis pristojne osebe:

ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE

Ljubljana, Pražakova 8

DISCIPLINSKA KOMISIJA II. STOPNJE

Opr. št.: 1854/2015

ODLOČBA

ODLOČBA JE PRAVOMOCNA

ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE

Ljubljana, 20. 7. 2017

Podpis pristojne osebe:

Disciplinska komisija II. stopnje pri Odvetniški zbornici Slovenije, Ljubljana, Pražakova 8, je v senatu pod predsedstvom odvetnice Maje Majnik Berghaus in ob sodelovanju članov senata odvetnika Mitje Bartenjeva in Mihaela Gubenska, predstavnika Ministrstva za pravosodje, v disciplinski zadevi zoper [redacted] zaradi disciplinske kršitve pri opravljanju odvetniškega poklica po 3. točki 77. b člena Statuta OZS, v povezavi z 2. odstavkom 43. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike, o pritožbi disciplinske obdolženke z dne 24. 3. 2017, prejeti dne 28. 3. 2017, zoper odločbo Disciplinske komisije I. stopnje pri Odvetniški zbornici Slovenije (v nadaljevanju OZS) opr. št. 1854/2015 z dne 15. 2. 2017, na seji dne 3. 7. 2017

o d l o č i l a :

Pritožba disciplinske obdolženke odvetnice [redacted] 2017 zoper odločbo Disciplinske komisije I. stopnje opr. št. 1854/2015 z dne 15. 2. 2017, se kot neutemeljena **zavrne** in se potrdi odločba Disciplinske komisije I. stopnje.

Disciplinska obdolženka je dolžna plačati povprečnino v višini **300,00 EUR** na račun Odvetniške zbornice Slovenije SI56 0510 0801 0472 888, odprt pri A banki d.d., v roku 30 dni, pod izvršbo.

OBRAZLOŽITEV:

Disciplinska komisija I. stopnje pri OZS je v izpodbijani odločbi odločila, da je disciplinska obdolženka [redacted] odgovorna za kršitve dolžnosti pri opravljanju odvetniškega poklica, ker je po prenehanju pooblastilnega razmerja prevzela zastopanje zoper svojo bivšo stranko, s čimer je lahko prekršila načelo zaupnosti, in sicer s tem, ko je v letu 2015 prevzela zastopanje [redacted] zaradi določitve stikov z mld. otrokom zoper [redacted] katero je ravno nasproti [redacted] zastopala leta 2014 v zadevi IV P 267/2014 (zaradi dodelitve mld. otroka v vzgojo in varstvo, plačevanje preživnine in določitve stikov in po v pridruženem spisu zaradi določitve o varstvu, vzgoji, stikih in preživljanju), pri čemer bi glede na to, da gre vsaj v delu, ki se nanaša na določitev stikov z mld. otrokom vsebinsko za isto zadevo, lahko prekršila načelo zaupnosti. V posledici tega je Disciplinska komisija I. stopnje ugotovila, da je disciplinska obdolženka kršila 2. odstavek 43. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike, s čimer je kršila svojo dolžnost pri opravljanju

odvetniškega poklica po 3. točki 77. b člena Statuta OZS, ter izrekla disciplinski ukrep ukor in naložila plačilo povprečnine v znesku 300,00 EUR.

Zoper izdano odločbo Disciplinske komisije I. stopnje pri OZS je disciplinska obdolženka vložila pravočasno pritožbo v kateri navaja, da je Disciplinska komisija I. stopnje v konkretnem primeru napačno presojala varovanje načela zaupnosti. Z odločitvijo organa I. stopnje se disciplinska obdolženka ne strinja in uveljavlja napačno uporabo materialnega prava, pri čemer naj bi bila tudi argumentacija izpodbijane prvostopne odločbe zelo pavšalna. V pritožbi disciplinska obdolženka citira določila 2. in 3. odstavka 43. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike, ter 3. točko 77. b člena Statuta OZS. Poudarja, da je šlo v konkretnem primeru za družinsko zadevo, za določitev stikov z mld. otrokom, v takšni zadevi pa je na prvem mestu otrok, pri čemer je samo otrok tisti, ki uživa posebno varstvo in skrb za njegov zdrav razvoj, kar je hkrati temeljno načelo družinskega prava. Meni, da enako kot to velja za sodišče in centre za socialno delo, velja tudi za odvetnika, da je dolžan spoštovati pravni standard največje otrokove koristi. Zato se ne strinja, da načelo zaupnosti v konkretnem primeru ni podrejeno standardu varovanja največje koristi otroka. Ocenila je, da velja pri družinskih zadevah izjema od načela zaupnosti prav zaradi zgoraj povedanega. Prepričana je, da so jo pri njenem zastopanju vodile zgolj otrokove največje koristi. Po njenem mnenju odločitev organa prve stopnje povedanega standarda ne upošteva in odreka pravico presoje, s čimer je bilo poseženo tudi v njeno ustavno pravico, ki ji jo dajejo tudi 2. in 3. odstavek 43. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike. Opozarja, da je tudi disciplinski organ kot olajševalno okoliščino upošteval dejstvo prav zasledovanje otrokove koristi v obravnavanem primeru. V posledici tega v vloženi pritožbi predlaga, da se njeni pritožbi ugodi, izpodbijano odločbo razveljavi in postopek zoper njo ustavi.

Senat Disciplinske komisije II. stopnje se je seznanil z odločbo Disciplinske komisije I. stopnje z dne 15. 2. 2017, opr. št. 1854/2015 in pritožbo disciplinske obdolženke z dne 24. 3. 2017, ter vpogledal v celotni disciplinski spis in na podlagi tako izvedenega postopka soglasno zaključil, da pritožba ni utemeljena.

~~Senat Disciplinske komisije II. stopnje je ob preizkusu izpodbijane odločbe ugotovil, da je odločba Disciplinske komisije I. stopnje pravilna in zakonita, ob pravilno in popolno ugotovljenem dejanskem stanju pa je bilo pravilno uporabljeno tudi materialno pravo. Iz navedenega razloga Disciplinska komisija II. stopnje povzema obrazložitev in pojasnila navedena v izpodbijani odločbi in se v celoti pridružuje obrazložitvi Disciplinske komisije I. stopnje v zvezi z okoliščinami, ki utemeljujejo odločitev, da je disciplinska obdolženka pri opravljanju odvetniškega poklica storila kršitve 2. odstavka 43. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike in kršila svojo dolžnost pri opravljanju odvetniškega poklica po 3. točki 77. b člena Statuta OZS.~~

Drugi odstavek 43. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike namreč jasno določa, da naj odvetnik, prav zaradi varovanja načela zaupnosti, tudi po prenehanju pooblastilnega razmerja ne prevzame zastopanja zoper svojo bivšo stranko. Brez dvoma je disciplinska obdolženka vedoma prevzela zastopanje stranke zoper bivšo stranko, s tem pa je v konkretnem primeru lahko prekršila načelo zaupnosti, kar je jasno in prepričljivo obrazloženo že v izpodbijani odločbi.

Iz vsebine same pritožbe izhaja, da naj bi bilo ravno varovanje največje otrokove koristi dejansko nadrejeno načelu zaupnosti in smiselno opozarja na izjemo, ki jo vidi v 3. odstavku 43. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike. V navedenem določilu je navedeno, da odvetnik ne sme podrediti svojega osebnega in poklicnega poštenja zvestobi do stranke, ter ne sme izgubiti samostojnosti in objektivnosti pri svojem delu. Kot je navedeno že v obrazložitvi izpodbijane odločbe, se načelo zaupnosti sicer lahko podredi načelu varovanja največje otrokove koristi, vendar pa v skladu s podatki oz. dokazi v

spisu tudi po oceni drugostopnega disciplinskega organa v konkretnem primeru ne gre za takšen primer. Disciplinska komisija II. stopnje je zato prepričana, da je Disciplinska komisija I. stopnje zavzela materialno pravno pravilno stališče, zaradi česar se s pritožbenimi navedbami disciplinske obdolženke v zvezi s tem ni mogoče strinjati.

Pritožbeni organ – Disciplinska komisija II. stopnje pa ob navedenem pripominja, da disciplinska obdolženka ob sicer stalnem navajanju in ponavljanju argumenta o varovanju največjih otrokovih koristi, v zvezi s tem ni prepričljivo navedla, kaj je konkretno storila za dejansko varovanje in upoštevanje največjih otrokovih koristi, še zlasti v povezavi s tem, da je prevzela zastopanje stranke zoper svojo bivšo stranko in s tem prekršila načelo zaupnosti. Navedeno bi morala namreč prepričljivo argumentirati in za to ponuditi konkretne dokaze, tako pa je njeno zatrjevanje, da so jo vodile zgolj največje otrokove koristi ostalo le pri splošnih, neargumentiranih navedbah. Glede na to, po mnenju Disciplinske komisije II. stopnje, zaključek izpodbijane odločbe, da je disciplinska obdolženka v obravnavanem primeru zasledovala koristi otroka (kar je Disciplinska komisija I. stopnje upoštevala kot olajševalno okoliščino), pravzaprav ne temelji na predloženih dokazih, ampak očitno le na zatrjevanju disciplinske obdolženke. Seveda pa navedeno v pritožbenem postopku disciplinski obdolženki ne more biti v škodo.

Ob vsem povedanem tudi senat Disciplinske komisije II. stopnje ugotavlja, da je Disciplinska komisija I. stopnje pravilno uporabila materialno pravo, ko je disciplinsko obdolženko spoznala za odgovorno storitve kršitve 2. odstavka 43. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike, s čimer je kršila svojo dolžnost pri opravljanju odvetniškega poklica po 3. točki 77. b člena Statuta OZS, ter ji izrekla tudi primeren disciplinski ukrep.

Ker disciplinska obdolženka s pritožbo ni uspela, je v skladu s 5. točko Pravilnika o povrnitvi stroškov v disciplinskem postopku dolžna plačati povprečnino, kot to izhaja iz te odločbe. S predmetno povprečnino se pokrivajo stroški disciplinskega postopka in s tem tudi potni stroški članov Disciplinske komisije II. stopnje.

Ljubljana, 3. 7. 2017

Odvetnica
Maja Majnik Berghaus
Predsednica senata
Disciplinske komisije II. stopnje

Odločbo vročiti:

- *disciplinski obdolženki*
- *disciplinskemu tožilcu pri OZS*
- *Odvetniški zbornici Slovenije*

ODLOČBA JE IZVRŠLJIVA
ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE
Ljubljana, 21. 6. 2017
Podpis pristojne osebe:

ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE
Ljubljana, Pražakova 8
DISCIPLINSKA KOMISIJA I. STOPNJE

Opr. št. 1854/2015

Projeto: 27-02-2017
Številka tože: 1854/2015

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE
Ljubljana, 20. 7. 2017
Podpis pristojne osebe:

ODLOČBA

Disciplinska komisija I. stopnje pri Odvetniški zbornici Slovenije, Ljubljana, Pražakova 8, je v senatu pod predsedstvom odvetnika Uroša Dolinarja, ob sodelovanju članov senata odvetnika mag. Boštjana Štrasnerja in Tine Stergaršek Kavčič z Ministrstva za pravosodje, v disciplinski zadevi zoper odvetnico [redacted] na zahtevo namestnice disciplinskega tožilca za uvedbo disciplinskega postopka opr. št. 1854/2015 z dne 28. 1. 2016, zaradi disciplinske kršitve po 3. točki 77.b člena Statuta OZS v povezavi z drugim odstavkom 43. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike, po opravljeni disciplinski obravnavi, v nenavzočnosti disciplinske obdolženke, v navzočnosti namestnika disciplinskega tožilca odvetnika Aleksandra Pevca, strokovne sodelavke OZS Ane Lozar in zapisnikarice Nastje Karlič, dne 19. 1. 2017

o d l o č i l a :

Disciplinska obdolženka,

[redacted] vpisana v imenik odvetnikov Odvetniške zbornice Slovenije dne 2. 9. 1992 pod št. 170/92, z odvetniško [redacted] še ne kaznovana v disciplinskem postopku,

je odgovorna,

kršitve dolžnosti pri opravljanju odvetniškega poklica, ker

je po prenehanju pooblastilnega razmerja prevzela zastopanje zoper svojo bivšo stranko, s čemer je lahko prekršila načelo zaupnosti s tem,

ko je v letu 2015 (dne 26. 3. 2015) prevzela zastopanje [redacted] zaradi določitve stikov z [redacted] ki jo je [redacted] zastopala leta 2014 od 9. 9. dalje v zadevi IV P 267/2014 (zaradi dodelitve ml. otrok v vzgojo in varstvo, plačevanja preživnine in določitve stikov in po v pridruženem spisu zaradi odločitve o varstvu, vzgoji in stikih in preživljanju), pri čemer bi glede na to, da gre vsaj v delu, ki se nanaša na določitev stikov z ml. otrokom vsebinsko za isto zadevo, lahko prekršila načelo zaupnosti.

S tem je disciplinska obdolženka kršila drugi odstavek 43. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike, s čimer je kršila svojo dolžnosti pri opravljanju odvetniškega poklica po 3. točki 77. b člena Statuta OZS

in se ji po 79. členu Statuta OZS izreče disciplinski ukrep

UKOR.

Disciplinska obdolženka je dolžna na podlagi 6. člena Pravilnika o povrnitvi stroškov in določitvi povprečnine v disciplinskem postopku tudi povprečnino v znesku 300,00 EUR, na račun Odvetniške zbornice Slovenije SI56 0510 0801 0472 888, odprt pri ABANKI d. d., v roku 30 dni po pravnomočnosti odločbe, pod izvršbo. V primeru zamude plačila se obračunajo zakonske zamudne obresti.

Obrazložitev:

Namestnica disciplinskega tožilca je vložila zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka na podlagi prijave [redacted] (nadaljevanju prijaviteljica) z dne 21. 7. 2015, iz katere izhaja, da je disciplinska obdolženka na podlagi odločb o BPP (opr. št. BPP 428/2014 z dne 9. 9. 2014 in opr. št. BPP 549/2014 z dne 29. 10. 2014) prevzela zastopanje prijaviteljice v zadevi odločitve o varstvu in vzgoji skupnega mladoletnega otroka, ureditve stikov in določitve preživnine, zoper [redacted]. Zadeva se je zaključila s sodno poravnavo z dne 1. 12. 2014. Prijaviteljica je navedla, da je disciplinska obdolženka nato 26. 3. 2015 prevzela zastopanje [redacted] zoper prijaviteljico v zadevi določitve stikov z mld. otrokom.

V pojasnilu na prijavo z dne 24. 8. 2015 je disciplinska obdolženka navedla, da je zastopala prijaviteljico od dne 9. 9. 2014, ko ji je bila vročena odločba o BPP, opr. št. BPP 428/2014 za sprožitev postopka zoper [redacted] zaradi odločitve o varstvu in vzgoji skupnega mladoletnega otroka, ureditve stikov in določitve preživnine. Po odločbi opr. št. BPP 549/2014, vročeni disciplinski obdolženki dne 29. 10. 2014, pa je prevzela zastopanje prijaviteljice zaradi tožbe [redacted] zaradi dodelitve otroka v varstvo in vzgojo, plačevanja preživnine in določitve stikov. Obe zadevi sta bili obravnavani enotno pred [redacted] pod opr. št. IV P 267/2014. Iz odgovora disciplinske obdolženke izhaja še, da je prijaviteljica po končani pravdi začela nagajati [redacted] pri izvajanju stikov z mladoletnim otrokom, vsled česar se je slednji obrnil na disciplinsko obdolženko. Ko pa je prijaviteljica dala vedeti, da bo zoper [redacted] podala predlog za zmanjšanje s poravnavo določenih stikov, se je odločila, da prevzame zastopanje [redacted] saj je bilo to v interesu koristi otroka.

V odgovoru na zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka z dne 24. 2. 2016 je disciplinska obdolženka navedla, da določilo drugega odstavka 43. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike v povezavi z določilom tretjega odstavka istega Kodeksa, ki odvetniku pušča samostojnost in objektivnost pri svojem delu, absolutno ne prepoveduje odvetniku, temveč ga le napotuje, da zaradi varovanja načela zaupnosti tudi po prenehanju pooblastilnega razmerja ne prevzame zastopanja zoper svojo nekdanjo

stranko le v primeru, če bi s tem prekršil načelo zaupnosti. Sama tega v konkretnem primeru ni kršila. Ocenila je namreč, da nobena informacija iz predhodne pravde in nove pravde v odnosih obeh staršev do otroka ni bila takšne narave, da bi lahko prekršila načelo zaupnosti. Ker je vsaka informacija v tem primeru predstavljala nepogrešljivo predpostavko za ugotovitev otrokove največje koristi, takšne informacije s katere koli strani ne morejo in ne smejo biti zaupne narave znotraj družine vpletenih. Namestnica disciplinskega tožilca po njenem mnenju ni upoštevala specifične vloge pooblaščenca v takšnih zadevah, še zlasti ne glede na to, da se je že Evropsko sodišče s sodbo C-550/07 z dne 14. 9. 2010 izreklo o tem, da je potrebno na področju varstva zaupnosti komunikacije strank različne situacije in različne položaje obravnavati različno. Očitek disciplinskega organa ni predstavil niti ene konkretne kršitve, ki bi utemeljevala to, kar se ji očita, da bi s tem lahko prekršila načelo zaupnosti ali da ga celo je prekršila.

Pravilno vabljeni disciplinski obdolženka se obravnave dne 19. 1. 2017 ni udeležila, je pa Odvetniški zbornici Slovenije dne 18. 1. 2017 posredovala pisni zagovor, v katerem je podrobno pojasnila svoje stališče v zvezi z očitano ji disciplinsko kršitvijo ter zaradi bolezni opravičila svojo odsotnost na obravnavi. Predlagala je, da se obravnava opravi brez njene navzočnosti. Vsled navedenega se je obravnava skladno z 89. členom Statuta OZS opravila v nenavzočnosti disciplinske obdolženke.

V dokazne namene je senat Disciplinske komisije I. stopnje (v nadaljevanju senat) vpogledal in prebral vse listine v spisu, zlasti pa: prijavo zoper odvetnico z dne 21. 7. 2015, dopis odvetnici v pojasnilo z dne 4. 8. 2015, pojasnilo odvetnice z dne 24. 8. 2015, odstop disciplinskega spisa namestnici disciplinskega tožilca z dne 22. 9. 2015, zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka z dne 28. 1. 2016, poslano zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka odvetnici v pojasnilo z dne 5. 2. 2016, odgovor disciplinske obdolženke na zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka z dne 26. 2. 2016, prejet po e-pošti, vročitev odgovora disciplinske obdolženke na zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka z dne 7. 3. 2016, dopis prijaviteljice po e-pošti z dne 30. 3. 2016, odgovor OZS prijaviteljici po e-pošti z dne 7. 4. 2016, obvestilo namestnice DT z dne 7. 4. 2016, vabilo disciplinski obdolženki na disciplinsko obravnavo z dne 22. 12. 2016 s priloženo zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka in povratnica z dne 23. 12. 2016, pisni zagovor disciplinske obdolženke z dne 17. 1. 2017, prejet 18. 1. 2017, priloge A (izdatek sodne poravnave z dne 1. 12. 2014 Okrožnega sodišča v Murski Soboti, poročilo psihologa ZD Murska Sobota, pripravljala vloga z dne 27. 11. 2014, obvestilo o preklicu naroka Okrožnega sodišča v Murski Soboti z dne 1. 3. 2016, obvestilo OZS prijaviteljici z dne 5. 2. 2016) in priloge B (zapisnik o sprejemu ustne ovadbe z dne 3. 8. 2015, zdravniško potrdilo z dne 31. 7. 2015 ZD Murska Sobota, zdravniško potrdilo z dne 3. 8. 2015 ZD Murska Sobota, zapisnik o naroku o začasni odredbi pri Okrožnem sodišču v Murski Soboti z dne 1. 12. 2014 in odgovor disciplinske obdolženke na zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka z dne 24. 2. 2016).

Senat je po skrbni presoji vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj ugotovil, da je disciplinska obdolženka kršila svoje dolžnosti pri opravljanju odvetniškega poklica po 3. točki 77.b člena Statuta OZS v povezavi z drugim odstavkom 43. člena Kodeksa

odvetniške poklicne etike. Navedeno kršitev stori odvetnik, ki vedoma prevzame zastopanje stranke, pa bi moral po zakonu odkloniti zastopanje (3. točka 77.b člena Statuta OZS). V drugem odstavku 5. člena Zakona o odvetništvu je določeno, da mora odvetnik odkloniti zastopanje, če je v isti zadevi zastopal nasprotno stranko. Drugi odstavek 43. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike določa, da naj odvetnik zaradi varovanja načela zaupnosti tudi po prenehanju pooblastilnega razmerja ne prevzame zastopanja zoper svojo bivšo stranko, če bi s tem lahko prekršil načelo zaupnosti.

Na podlagi zbranih dokazov in pojasnil v postopku je senat ugotovil, da je disc. obdolženka v obravnavanem primeru očitano ji kršitev storila.

Dejstvo je, da je disciplinska obdolženka v postopku opr. št. IV P 267/2014 zaradi dodelitve otrok v varstvo in vzgojo, plačevanja preživnine in določitve stikov zastopala prijaviteljico [REDACTED]. Zadeva se je dne 1. 12. 2014 končala s sodno poravnavo. Odvetnica se je v zastopanju stranke [REDACTED] nedvomno seznanila s podatki, ki so šteli ali bi lahko šteli za zaupne v razmerju do nasprotne stranke [REDACTED]. Po navedbah prijaviteljice pa je disciplinska obdolženka nato v marcu 2015 prevzela zastopanje nasprotne stranke [REDACTED] prav tako zaradi določitve stikov očeta z otrokom. Disciplinska obdolženka teh navedb ni prerekala, temveč je sama navedla, da je prevzela zastopanje [REDACTED] zoper prijaviteljico [REDACTED] ki jo je v zvezi z enakim sporom proti [REDACTED] zastopala približno štiri mesece pred tem.

Disciplinska obdolženka je navedla, da po njeni oceni nobena informacija iz predhodne pravde in nove pravde v odnosih obeh staršev do otroka ni bila takšne narave, da bi lahko prekršila načelo zaupnosti. Ker je vsaka informacija predstavljala nepogrešljivo predpostavko za ugotovitev otrokove največje koristi, takšne informacije s katere koli strani ne morejo in ne smejo biti zaupne narave znotraj družine vpletenih.

S tem v zvezi je senat mnenja, da je načelo zaupnosti eno izmed najvišjih načel odvetniškega poklica, njegovo varovanje je primarna dolžnost odvetnikov. Posebno medsebojno zaupanje in pričakovanje zaupnosti tvorita podstat razmerja med odvetnikom in njegovo stranko. Stranka mora imeti prepričanje, da ji bo odvetnik ob celostno in iskreno posredovanih informacijah lahko nudil popolno in zanesljivo strokovno pomoč in podporo tako v svetovanju kot v zastopanju pred sodiščem, ter zaupanje, da te informacije ne bodo uporabljene proti stranki sami (razen v kolikor ima odvetnik dolžnost takšne informacije razkriti oziroma jih lahko razkrije, ti primeri pa so v veljavnih predpisih natančno urejeni). Odnos med odvetnikom in stranko mora stranki vzbujati občutek varnosti in pomoči. To zaradi njihove osebne narave še zlasti velja za zastopanje v družinskopravnih sporih. V kolikor odvetnik prevzame in zaključi zastopanje ene stranke (ko je zaveza odvetnika po varovanju načela zaupnosti v razmerju do te stranke nedvomno nastala), nato pa prevzame zastopanje njej nasprotne stranke (v zvezi z enakim sporom), ker se ne strinja s postopanjem svoje nekdanje stranke, izda zaupanje nekdanje stranke. Tudi sicer se je po mnenju senata v takšnem primeru skoraj nemogoče izogniti tveganju prekršitve načela zaupnosti.

Senat se strinja z disciplinsko obdolženko, da obstajajo izjeme, ki nalagajo, da se v določenih primerih zaupane informacije in pridobljeni podatki posredujejo pristojnim organom. V tem primeru se načelo zaupnosti dejansko podredi načelu varovanja največje otrokove koristi (npr. ko obstajajo sumi kaznivega dejanja, storjenega proti otroku). Vendar pa je bil obravnavani primer po oceni senata glede na celotno dokumentacijo spisa in podane navedbe daleč od takšnega. Varovanje koristi otroka, ki naj bi bila pred načelom zaupnosti, v takšnem primeru, kot je obravnavani, nikakor ne more biti razlog za kršitev načela zaupnosti.

Glede na vse navedeno je senat prepričan, da je disciplinska obdolženka načelo zaupnosti v obravnavanem primeru prekršila. S prevzemom zastopanja nekdanji stranki nasprotne stranke je izvotlila pravilo, ki ga nalaga drugi odstavek 43. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike. Glede na navedeno dvoma o tem, da je kršitev po 3. točki 77.b člena Statuta OZS podana, ne more biti, zato je bila disciplinska obdolženka spoznana za odgovorno očitane ji kršitve.

Senat Disciplinske komisije I. stopnje je disciplinski obdolženki izrekel disciplinski ukrep ukora. Pri izbiri disciplinskega ukrepa je senat upošteval vse okoliščine primera, in sicer kot olajševalno okoliščino predhodno nekaznovanost disciplinske obdolženke ter okoliščino, da je v obravnavanem primeru dejansko zasledovala koristi otroka, kot obteževalno okoliščino pa je upošteval težo storjene kršitve.

Disciplinska obdolženka je bila spoznana za odgovorno storitve disciplinske kršitve, zato je skladno s 6. točko Pravilnika o povrnitvi stroškov in določitvi povprečnine v disciplinskem postopku dolžna plačati povprečnino, kot izhaja iz izreka te odločbe.

Pravni pouk: Zoper to odločbo je dovoljena pritožba v roku 15 dni od dneva vročitve overjenega prepisa odločbe. Pritožbo je potrebno vložiti pisno v dveh izvodih pri Odvetniški zbornici Slovenije, o njej pa bo odločala Disciplinska komisija II. stopnje pri OZS.

Ljubljana, 15. 2. 2017

Odvetnik Uroš Dolinar
Predsednik senata
Disciplinske komisije I. stopnje

Odločbo vročiti:

- disciplinski obdolženki odvetnici [redacted]
- disciplinskemu tožilcu pri OZS
- Odvetniški zbornici Slovenije